

Over boeken gesproken (1)

Een bekende gevelsteen in Zutphen is ongetwijfeld die in de westgevel van de St. Walburgiskerk te vinden is. De eerste voorzitter van onze vereniging, de heer J. van der Kluit, bood deze steen bij zijn afscheid in 1991 als voorzitter aan.

De tekst is een woordspeling van Ida Gerhardt op de tekst die te vinden is in het opschrift boven de poort van het Oude Bornhof aan de markt.

De eerste regel van dat opschrift luidt: *Hier vloeit een springborn van noodwendigh onderhout.*

Als je een boekje in de winkel ziet liggen met een foto van die steen én de titel *Een springbron van gerechtigheid*, dan denk je uiteraard aan Ida Gerhardt, aan *Dolen en dromen* en aan de Walburgiskerk. De ondertitel van dit 43 pagina's tellende boekje luidt: De letteren in Zutphen. Rody Chamuleau stelde het samen en uitgeverij Bosbespers in Oosterbeek gaf het dit jaar uit in een beperkte oplage (350 ex.).

Het boekje zal niet tot mijn favoriete lectuur over Zutphen behoren. Dat ligt niet aan het onderwerp, maar aan de wijze waarop het werkje werd samengesteld.

Op de eerste pagina wordt gezegd dat geen aanspraak gemaakt kan worden op volledigheid. Dat kan ik niet beoordelen, het gaat mij meer om wat geboden wordt. Het is zo ontzettend beknopt en rommelig, dat het afbreuk doet aan de grote namen die erin genoemd worden. Zo krijgt Robert van Gulik, die amper in Zutphen gewoond heeft (hij werd hier toevallig geboren), veel aandacht en anderen als Martinet en Ida Gerhardt weinig.

Op pagina 31 staat de "misser" van het boekje:

De belangrijkste toren van Zutphen is die van de St. Walburgiskerk. In *Dolen en dromen* schreef Ida Gerhardt over het Godshuis:

Hier vloeit een springbron van gerechtigheid.

Deze versregel is in steen vereeuwigd en in de kerkmuur gemetseld.

Dat is gewoon jammer. Het had voorkomen kunnen worden.

Jaap Riemens

Rody Chamuleau, *Een springbron van gerechtigheid - De letteren in Zutphen*. Uitg.: Bosbespers, Oosterbeek, 1998; 43 blz.; f 19,95.

